

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av 5 kap. 4 § och 7 kap. 3 § i lagen om
offentlig arbetskraftsservice samt 2 kap. 20 § och 7 kap.
5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om offentlig arbetskraftsservice och lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras. Ett företag kan beviljas lönesubvention för anställande av en arbetslös arbetssökande om den som anställs med subventionen har varit arbetslös minst sex månader. För att stöda den regionala rörligheten kan man fortsätta betala arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag under tiden för ett heltidsarbete som mottagits utanför pendlingsregionen. Det föreslås att de förutsättningar för beviljande av resebidrag som gäller arbetets minimilängd utvidgas. Med resebidrag kan man även ersätta kostnader som förädlas av mottagandet av arbete

som stöds med lönesubvention om den som har anställts med hjälp av lönesubventionen har varit arbetslös minst sex månader.

Den samarbetsskyldighet som hänförs till erhållandet av arbetslöshetsförmån och arbetsansökans giltighet ändras så, att det förutsätts att arbetssökanden under arbetslöshetstiden självständigt följer sin jobbsökarplan, aktiveringsplan, integrationsplan eller sysselsättningsplan genast när en sådan har gjorts upp med honom eller henne. För närvarande börjar samarbetsskyldigheten först efter fem månaders arbetslöshet utan avbrott.

Lagarna avses träda i kraft den 1 augusti 2006.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Föresättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Problemen i anknytning till tillgången på arbetskraft ökar i och med att befolkningsstrukturen förändras och utbudet på arbetskraft minskar. En selektiv fördelning av lönesubventionen är ett sätt att förbereda sig inför framtiden. Erfarenheter och kunskande från företagssektorn underlättar problemen gällande tillgången på arbetskraft. Också möjligheterna att få arbete hos samma arbetsgivare efter subventionsperioden är bättre i företag än inom den offentliga eller s.k. tredje sektorn.

Enligt statsminister Matti Vanhanens regeringsprogram stärker regeringen incitamenten för att sysselsätta andra och ta emot arbete, särskilt inom lågproduktiva branscher. Vid ingången av 2006 trädde lagen om temporärt låglönestöd till arbetsgivare (1078/2005) i kraft. Stödet är avsett för att förbättra sysselsättningen för personer som har fyllt 54 år.

Systemet med sysselsättningsstöd reformerades genom en lag om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice (1216/2005), som trädde i kraft vid ingången av 2006. Genom ändringen av 7 kap. 3 § 4 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) utvidgades i någon mån möjligheten att i företag med hjälp av lönesubventioner anställa arbetslösa i tidsbundna anställningsförhållanden. Möjligheterna att utnyttja lönesubventionen utvidgades så, att subventionen också omfattar anställning av handikappade och långtidsarbetslösa. Det är dock skäl att ytterligare granska föresättningarna för de lönesubventioner som företag beviljas med tanke på förändringar i omvärlden, beredskapen inför framtiden och principen om tidigt ingripande.

Villkoren för de sysselsättningsstöd som företag beviljas skärptes i mitten av 1990-talet när Finland höll på att återhämta sig från recessionen och massarbetslösheten. Miss-

förhållandena i anslutning till stöden minskades genom att det som villkor för stöd uppställdes att den arbetslösa anställs i ett arbetsförhållande som gäller tills vidare. Efter det har omvärlden och verksamhetskulturen förändrats avsevärt. Under de senaste åren har andelen tidsbundna arbetsplatser av alla lediga arbetsplatser varit över 50 procent. Då kan föresättningarna för lönesubvention i själva verket begränsa de arbetslösas tillträde till företagen mer än vad som är nödvändigt i syfte att avvärja ogynnsamma verkningar på arbetsmarknaden. Samtidigt har användningen av sysselsättningsstöd i företagen minskat.

Sannolikheten att få sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden minskar kraftigt redan efter en arbetslöshetsperiod på tre månader och i synnerhet efter sex månader. Sannolikheten för långtidsarbetslöshet efter att arbetslöshetsperioden har varat i sex månader har förblivit betydande även under åren med god ekonomisk tillväxt. För att man skall kunna förebygga förlängd arbetslöshet förutsätts sådana kanaler till arbetsmarknaden som förbättrar möjligheterna till permanent sysselsättning.

Det föreslås att användningen av lönesubventioner i tidsbundna anställningsförhållanden underlättas. Minimilängden på en arbetslöshetsperiod som föregår lönesubventioner som företag beviljas är sex månader. Målet är att rekryteringsstödet som i regel uppgår till grunddelen skall fungera som en infartsled till fast arbete.

1.2. Resebidrag

I syfte att förbättra sysselsättningen måste regional rörlighet även utanför arbetstagarens pendlingsregion främjas. Med hjälp av denna rörlighet kan man förbättra matchningen av efterfrågan på och utbudet av arbetskraft när befolkningen i arbetsför ålder minskar. Resebidraget är avsett att stöda i synnerhet regional rörlighet, men också flyttning till arbetsorten kan stödjas. År 2005 fattades drygt 700 beslut om beviljande av resebidrag, och användningen av stödformen har således förblivit liten. Utöver de föreslagna lagändring-

arna är avsikten att arbetsministeriet i betydande utsträckning effektiviserar informationen om resebidraget.

En lag om ändring av lagen om arbetsmarknadsstöd (1089/2000) gällande resebidraget trädde i kraft vid ingången av 2001. Ändringen baserade sig på regeringens beslut om åtgärder för höjande av sysselsättningsgraden samt förhindrade av utslagning och fattigdom. Bestämmelserna överfördes till den reviderade lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) genom lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) upphävdes. Enligt 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa kan Arbetskraftsbyrån bestämma att utbetalningen av arbetsmarknadsstödet fortsätter under ett arbetsförhållande för ersättning av sådana avsevärda kostnader som föranleds av mottagandet av arbetet om en person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd tar emot ett heltidsarbete som varar i minst sex månader utanför sin pendlingsregion. Stöd beviljas enligt 2 mom. inte för sådant arbete som har börjat innan Arbetskraftsbyrån har gett Folkpensionsanstalten ett Arbetskraftspolitiskt utlåtande, och inte heller för arbete på grund val av vilket arbetsgivaren har beviljats lönesubvention. Enligt lagens 9 kap. 1 § 4 mom. betalas som resebidrag fullt arbetsmarknadsstöd inklusive eventuell barnförhöjning. Enligt 9 kap. 7 § 2 mom. kan utbetalningen av arbetsmarknadsstöd fortsätta i form av resebidrag under högst två månader efter att anställningsförhållandet inleddes.

Det föreslås att 7 kap. 5 § ändras. Minimilängden på det arbete som är ett villkor för resebidraget sänks från sex månader till två månader (paragrafens 1 mom.). En person som har anställts med lönesubvention kan beviljas resebidrag om han eller hon är en i lagen om offentlig Arbetskraftsservice avsedd svärsysselsatt person eller om till honom eller henne har betalats arbetsmarknadsstöd för minst 130 arbetslöshetsdagar (paragrafens nya 3 mom.).

1.3. Följande av jobbsökarplanen

Bestämmelserna om motprestationer för utkomstskyddet har ändrats som en del av reformeringen av Arbetskraftspolitiken. Till

följd av de förändringar som skett på arbetsmarknaden har tyngdpunkten flyttats från övervakning av huruvida en person står till förfogande på arbetsmarknaden till effektivisering av sökandet av arbete på eget initiativ.

I 5 kap. 4 § 2 mom. i lagen om offentlig Arbetskraftsservice bestäms om samarbetskyldigheten. Enligt momentets första mening är en arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan, en aktiveringsplan eller en sysselsättningsplan i anslutning till omställningskyddet skyldig att följa planen efter att han eller hon har varit arbetslös minst fem månader. I enlighet med kapitlets 3 § kan en aktiveringsplan eller en integrationsplan för invandrare ersätta jobbsökarplanen.

Samarbetskyldigheten gäller den del av planen där man kommit överens om saker som direkt har att göra med sysselsättning, såsom arbets- eller utbildningsplatser som den arbetslösa skall söka, andra åtgärder som främjar sysselsättning, åtgärder som hänför sig till utredande av arbetsförmågan eller hälsotillståndet eller anlitande av Arbetskraftsbyråns service. Samarbetskyldigheten omfattar följaktligen inte exempelvis någon skyldighet att söka sig till hälso- eller sjukvårdstjänster även om man kan avtala om detta i planen. Väsentlig försummelse av den specificerade jobbsökarplanen eller en plan som ersätter denna kan inverka på arbetsansökans giltighet eller den arbetslösas rättighet till arbetslöshetsförmån. Enligt 5 kap. 5 § i lagen om offentlig Arbetskraftsservice gäller samarbetskyldigheten under den tid en person är arbetslös arbetssökande. Samarbetskyldigheten upphör när personen uppfyller det arbetsvillkor som förutsatts för arbetslöshetsdagpenning.

Enligt 2 kap. 20 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa är en arbetslös arbetssökande som har varit arbetslös minst fem månader utan avbrott skyldig att på eget initiativ följa sin specificerade jobbsökarplan eller sin sysselsättningsplan med hot om en tid utan ersättning. En arbetssökande har dock fortfarande giltig orsak att inte följa sin plan under samma förutsättningar som de, under vilka han eller hon med stöd av lagens 2 kap. 12—19 § skulle ha giltig orsak att vägra ta emot ifrågavarande arbete, utbild-

ning eller sysselsättningsfrämjande åtgärder.

Kärnan i principen om tidigt ingripande är att förkorta arbetslöshetsperioderna. Arbetsförvaltningens centrala mål för verksamheten är att förbättra kvaliteten på och effektiviteten hos de planer som utarbetas med arbetsökanden. Med stöd av 3 kap. 2 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice bedömer arbetskraftsbyrån mera systematiskt än tidigare sannolikheten för att en arbetslös arbetsökandes arbetslöshet kommer att förlängas. Förfarandet förbättrar bedömningen av servicebehovet och tidigare lägger utarbetandet av en jobbsökarplan då arbetskraftsbyrån anser att sysselsättningen av en arbetslös arbetsökande förutsätter särskilt stöd. I propositionen föreslås att arbetsökanden på motsvarande sätt är skyldig att följa jobbsökarplanen eller den aktiveringsplan eller integrationsplan som ersätter jobbsökarplanen genast när planen har utarbetats, med andra ord från och med att planen har undertecknats. Skyldigheten att följa en sysselsättningsplan som hänför sig till omställningsskyddet och som utarbetats under uppsägningstiden börjar när arbetsökanden blir arbetslös.

Samarbetsskyldigheten i enlighet med lagen om offentlig arbetskraftsservice gäller åtgärder som främjar arbete, utbildning och sysselsättning även när man kommit överens om dem i aktiveringsplanen eller integrationsplanen. Däremot nämns sistnämnda planer inte uttryckligen i 2 kap. 20 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I syfte att genomföra kravet på att bestämmelser skall vara exakta och väl avgränsade föreslås att planerna fogas till momentet. Avsikten med ändringen är inte att ändra nuvarande praxis. Om särskilda arbetskraftspolitiska begränsningar för arbetsmarknadsstödet bestäms i 8 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Dessa föreslås inte bli ändrade.

2. Propositionens konsekvenser

2.1. Ekonomiska konsekvenser

Ändringarna gällande lönesubventionen kan genomföras inom ramen för anslaget under moment 34.06.51 (Sysselsättnings- och utbildningsåtgärder samt speciella åtgärder) i

statsbudgeten.

Lönesubventionen finansieras delvis under nämnda moment i statsbudgeten och delvis av anslaget för arbetsmarknadsstöd (mom. 34.06.52 Arbetsmarknadsstöd). I enlighet med de allmänna förutsättningarna för erhållande av lönesubvention riktas stödet till arbetslösa för vilka det annars vore osannolikt att få arbete. Resebidraget är avsett för sådana arbetslösa för vilka det är osannolikt att få arbete på boningsorten och för vilka det finns sysselsättningsmöjligheter utanför den egna pendlingsregionen, men vars ekonomiska ställning är så dålig att rörlighetsunderstöd eller skatteavdrag inte i tillräcklig mån täcker de kostnader som föranleds av mottagandet av arbetet.

Ändringarna har således inte några nämnda ekonomiska verkningar, men med hjälp av dem ökar den aktiva användningen av arbetsmarknadsanslagen för sysselsättning och stödande av regional rörlighet.

Ändringen gällande samarbetsskyldigheten för arbetslösa arbetsökande minskar i någon mån behovet av anslag för arbetslöshetsförmåner, i synnerhet arbetsmarknadsstödet. För närvarande medför väsentliga försummelser av samarbetsskyldigheten årligen några hundra perioder utan ersättning.

Till övriga delar fattas beslut om genomförandet av den åtgärdshelhet som avses nedan i del 3 samt om finansieringen av helheten i samband med beredningen och behandlingen av budgetpropositionen för 2007.

2.2. Samhälleliga konsekvenser

Med hjälp av lönesubventioner anställs årligen 60 000 arbetslösa arbetsökande, av vilka ca 11 000 anställs i företag.

De subventioner som företagen beviljas har enligt flera utredningar de bästa sysselsättningseffekterna av de olika lönesubventionerna. Lönesubventionerna har utvärderats i en undersökning av Statens ekonomiska forskningscentral som baserade sig på ett omfattande material och färdigställdes i slutet av 2005 (VATT-keskustelualoitteita 378). Utredningen har gjorts i ca 31 000 företag och med ett material som omfattar åren 1995—2002. I utredningen utvärderas huruvida sysselsättningsstöden har ökat syssel-

sättningen i de företag som fått stöd och huruvida de personer som har sysselsatts med sysselsättningsstöd har trängt undan arbetstagar i företagen. Enligt resultaten ökar arbete som ordnas med sysselsättningsstöd sysselsättningen i de företag som erhåller stöd. Vidare konstaterades att stödet knappast har några verkningar på sysselsättningen i sådana företag som är verksamma utan lönesubventioner inom samma geografiska område eller samma bransch som företag som erhåller stöd.

Läckor som hänför sig till lönesubventionerna och andra eventuella skadeverkningar kan lindras genom att man effektiviserar Arbetskraftsbyråernas styrning och tjänster samt förbättrar bedömningen av de arbetssökandes servicebehov.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid arbetsministeriet.

I enlighet med vad som föreslogs i det inkomstpolitiska avtalet för 2005—2007 tillsatte arbetsministeriet den 21 april 2005 en arbetsgrupp på trepartsbasis (Tupo 2) som hade i uppgift att utreda sysselsättningsfrämjande åtgärder. Propositionen baserar sig på förslag och riktlinjer av arbetsgruppen Tupo 2. Ar-

betsgruppen hade i uppgift att förutom omställningsskyddet och andra aktuella åtgärder också bereda aktiva åtgärder som gör det lättare att få arbete och förbättrar matchningen när det gäller efterfrågan på och utbudet av arbetskraft. Arbetsgruppen hade också i uppgift att utreda erfarenheterna av utländska verksamhetsformer med hänsyn till skillnaderna beträffande arbetsmarknadernas verksamhetssätt och strukturer. Arbetsgruppen föreslog i sitt betänkande Väyliä työhön (Kanaler till arbete; Työhallinnon julkaisu 361) en åtgärdshelhet som till viss del kan genomföras genom de snabba nu föreslagna lagändringarna, men som också delvis kräver fortsatt beredning och delvis kan genomföras utan lagändringar.

I arbetsgruppen var de centrala arbetsmarknadsorganisationerna och ministerierna företrädade. Eftersom beredningen sker på bred bas har det inte särskilt begärts utlåtanden om förslaget.

4. Ikraftträdande

Lagarna förslås träda i kraft den 1 augusti 2006.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 5 kap. 4 § och 7 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 5 kap. 4 § 2 mom. och 7 kap. 3 § 4 mom., sådana de lyder, det förstnämnda i lag 458/2005 och det sistnämnda i lag 1216/2005, som följer:

5 kap.

Jobbsökarplan

4 §

Samarbetsskyldighet för arbetslösa arbetssökande

En arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan, en aktiveringsplan, en integrationsplan eller en sysselsättningsplan enligt 5 a kap. 1 § 2 mom., är skyldig att följa planen till den del man i den har kommit överens om det som avses i 2 § 2 mom. En arbetslös arbetssökande är härvid dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i planen på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt pla-

nen. Om arbetskraftsbyrån förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts, skall detta skrivas in i planen.

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

3 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Företag kan beviljas lönesubvention på grundval av arbetsavtal som gäller tills vidare. På grundval av arbetsavtal för viss tid kan

företag dock beviljas lönesubvention

1) för anställning av handikappade, långtidsarbetslösa eller svårsysselsatta personer,

2) för anställning av andra än i 1 punkten avsedda arbetslösa arbetssökande, som varit arbetslösa minst sex månader utan avbrott,

3) för läroavtalsutbildning,

4) för utförande av skogsförbättringsarbete.

Denna lag träder i kraft den _____ 2006.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 2 kap. 20 § och 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 2 kap. 20 § 1 mom. och 7 kap. 5 §, sådana de lyder, det förstnämnda i lag 459/2005 och den sistnämnda delvis ändrad i lag 1217/2005, som följer:

2 kap.

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

20 §

Följande av jobbsökarplanen och sysselsättningsplanen

En arbetslös arbetssökande som utan giltig orsak genom eget förfarande väsentligen försummar att följa sin individuella jobbsökarplan, aktiveringsplan, integrationsplan eller sysselsättningsplan, är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar. Tiden räknas från den dag då Arbetskraftsmyndigheten har konstaterat försummelsen.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

5 §

Resebidrag

Arbetskraftsbyrån kan bestämma att resebidsdrag skall betalas till den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar emot heltidsarbete som varar i minst två månader utanför sin pendlingsregion och för vilken mottagandet av arbetet medför betydande kostnader.

Resebidrag beviljas inte på grundval av ett anställningsförhållande

1) där arbetsgivaren har beviljats lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller

2) som har börjat innan arbetskraftsmyndigheten har gett ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om beviljande av bidraget.

Med avvikelse från vad som bestäms i 2 mom. 1 punkten och 1 § 4 mom. kan arbetskraftsbyrån bevilja resebidrag om lönesubventionen finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservi-

ce.

Denna lag träder i kraft den _____ 2006.

Lagens 2 kap. 20 § 1 mom. tillämpas om försummelsen av skyldigheten att följa jobb-sökarplanen, aktiveringsplanen, integrationsplanen eller sysselsättningsplanen har inträffat efter lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Filatov

1.

Lag**om ändring av 5 kap. 4 § och 7 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 5 kap. 4 § 2 mom. och 7 kap. 3 § 4 mom., sådana de lyder, det förstnämnda i lag 458/2005 och det sistnämnda i lag 1216/2005, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 kap.

5 kap.

Jobbsökarplan**Jobbsökarplan**

4 §

4 §

*Samarbetsskyldighet för arbetslösa arbets-
sökande*

*Samarbetsskyldighet för arbetslösa arbets-
sökande*

En arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan, en aktiveringsplan eller en sysselsättningsplan enligt 5 a kap. 1 § 2 mom. *och som har varit arbetslös minst fem månader* utan avbrott, är skyldig att följa planen till den del man i den har kommit överens om det som avses i 2 § 2 mom. En arbetslös arbetssökande är *härvid* dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i *jobbsökarplanen* eller *sysselsättningsplanen* på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt planen. Om arbetskraftsbyrån förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts,

En arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan, en aktiveringsplan, *en integrationsplan* eller en sysselsättningsplan enligt 5 a kap. 1 § 2 mom., är skyldig att följa planen till den del man i den har kommit överens om det som avses i 2 § 2 mom. En arbetslös arbetssökande är härvid dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i planen på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt planen. Om arbetskraftsbyrån förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts, skall detta skrivas in i planen.

skall detta skrivas in i *jobbsökarplanen* eller *sysselsättningsplanen*.

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

3 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Företag kan beviljas lönesubvention på grundval av arbetsavtal som gäller tills vidare. På grundval av arbetsavtal för viss tid kan företag dock beviljas lönesubvention

- 1) för anställning av handikappade, långtidsarbetslösa eller svårssysselsatta personer,
- 2) för läroavtalsutbildning,

- 3) för utförande av skogsförbättringsarbete.

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

3 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Företag kan beviljas lönesubvention på grundval av arbetsavtal som gäller tills vidare. På grundval av arbetsavtal för viss tid kan företag dock beviljas lönesubvention

- 1) för anställning av handikappade, långtidsarbetslösa eller svårssysselsatta personer,
- 2) för anställning av andra än i 1 punkten avsedda arbetslösa arbetssökande, som varit arbetslösa minst sex månader utan avbrott,
- 3) för läroavtalsutbildning,
- 4) för utförande av skogsförbättringsarbete.

Denna lag träder i kraft den 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 2 kap. 20 § och 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 2 kap. 20 § 1 mom. och 7 kap. 5 §, sådana de lyder, det förstnämnda i lag 459/2005 och den sistnämnda delvis ändrad i lag 1217/2005, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 kap.

2 kap.

**Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner****Arbetskraftspolitiska förutsättningar för
erhållande av förmåner**

20 §

20 §

*Följande av jobbsökarplanen och sysselsättningsplanen**Följande av jobbsökarplanen och sysselsättningsplanen*

En arbetssökande som efter att fem månader i en följd ha varit arbetslös arbetssökande, utan giltig orsak genom eget förfarande väsentligen försummar att följa sin individuella jobbsökarplan eller sysselsättningsplan, är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar. Tiden räknas från den dag då Arbetskraftsmyndigheten har konstaterat försummelsen.

En arbetslös arbetssökande som utan giltig orsak genom eget förfarande väsentligen försummar att följa sin individuella jobbsökarplan, *aktiveringsplan*, *integrationsplan* eller sysselsättningsplan, är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar. Tiden räknas från den dag då Arbetskraftsmyndigheten har konstaterat försummelsen.

7 kap.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd**Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd**

5 §

5 §

*Resebidrag**Resebidrag*

Arbetskraftsbyrån kan bestämma att resebidsdrag skall betalas till den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar

Arbetskraftsbyrån kan bestämma att resebidsdrag skall betalas till den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar

Gällande lydelse

emot heltidsarbete som varar i minst sex månader utanför sin pendlingsregion och för vilken mottagandet av arbetet medför betydande kostnader.

Resebidrag betalas inte på grundval av ett sådant anställningsförhållande

1) där arbetsgivaren har beviljats lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller

2) som har börjat innan arbetskraftsmyndigheten har gett ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om beviljande av bidraget.

Föreslagen lydelse

emot heltidsarbete som varar i minst två månader utanför sin pendlingsregion och för vilken mottagandet av arbetet medför betydande kostnader.

Resebidrag beviljas inte på grundval av ett anställningsförhållande

1) där arbetsgivaren har beviljats lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller

2). som har börjat innan arbetskraftsmyndigheten har gett ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om beviljande av bidraget.

Med avvikelse från vad som bestäms i 2 mom. 1 punkten och 1 § 4 mom. kan arbetskraftsbyrån bevilja resebidrag om lönesubventionen finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

Denna lag träder i kraft den 2006.

Lagens 2 kap. 20 § 1 mom. tillämpas om försummelsen av skyldigheten att följa jobbsökarplanen, aktiveringsplanen, integrationsplanen eller sysselsättningsplanen har inträffat efter lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.